

PLISHUNDEN

www.polishunden.se | Medlemstidning för Polisens Hundförarförbund | nummer 3-2026

Foto: Adobe Stock

Imorgon är en annan dag...

Ibland känns det lite uppgivet att jobba i en förening. Enskilda beslut kan påverka mer än vad beslutsfattaren förstår. Vi bör se oss som ett lag där vi alla jobbar tillsammans för att uppnå ett så gott resultat som möjligt. Ett sånt beslut kom i skrivande stund där konsekvenserna blir större än vinsten i beslutet. Tyvärr kommer aldrig den personen som tog det beslutet att förstå hur tokigt det blev.

Den första känslan, när beslutet landade, var att ge upp allt vad ideellt arbete innebär. Drivkraften, i att hålla på med ideellt arbetet, är känslan man uppnår genom ett resultat tillsammans. Visst kommer det att komma negativa besked utmed vägen, i många frågor, men när det uppenbart handlar om att sätta käppar i hjulet för andra blir det tungt.

Nå väl, efter att ha låtit beskedet mogna en stund så steg solen upp även denna dag. Eftersom jag kan skriva av mig, lite av frustrationen, i denna spalt så återkom lite nya krafter och kämpaglöden väcktes till liv igen.

Svensk Polis har genom de nya rikspolischeferna fått en tydligare inriktning om att det är tillåtet att visa mod och våga fatta beslut. Ett tecken på att klimatet är mera öppet än tidigare och förhoppningarna är att det ska utmynna i kreativitet. Jag tror hårt på detta arbetssätt,

men önskar att de som vågar stiga fram också tänker på hur förändring kan påverka andra innan idéerna förverkligas.

Hundverksamheten står också inför förändringar där den gamla FAP:en, som redan är skrotad men ändå gäller (hur det nu kan fungera), ska ersättas med nya riktlinjer. När dessa är satta kommer ett stort arbete att startas upp, och det är att sätta de förmågor som ska finnas inom polisen. Här gäller det att tänka till och skapa något som blir både hållbart och effektivt.

Jag önskar er en riktigt skön sommar med många fina hundjobb och då ledigheten infinner sig en god återhämtning.

Johan Petersson

Ordförande, Polisens Hundförärförbund
andreelund@hotmail.com

www.polishunden.se

Adress: Tidningen Polishunden
Nationella Polishundtjänsten
Flygfältsvägen 22, 546 30 Karlsborg

Redaktör: **Patrick Lagerstedt** (reg. Väst)
0730-69 90 25
polishundred@gmail.com
Annonserfrågor? *Se uppgifter längre ner.*

Redaktionsråd: **Hanna Östman** (reg. Bergslagen)
hanna.hogstrom@polisen.se

Åsa Hemphälä (reg. Nord)
asareh73@gmail.com

Hela styrelsen: se nästa sida för kontaktuppgifter.

Ansvarig utgivare: **Johan Petersson**, 070-247 02 73
andreelund@hotmail.com

Annonser: Polisens Hundförärförbund
c/o InformationsMedia i Göteborg AB, avd syd
Bankgatan 20, 233 31 Svedala
Tel. 031-84 11 10
annonser@polishunden.se

Layout: InformationsMedia i Göteborg AB, avd syd
Annika Cederlund

Distribueras som post- och webbtidning:
ISSN 0345-9446 (Print), ISSN 2001-8347 (Online)

Manusstopp 4-2026: 31 augusti

Utebliven tidning eller adressändring:
Mejla el. ring till Hannah BlomBergelin
hannah.blom-bergelin@polisen.se, 0725-78 98 62

Omslag:
Foto: Adobe Stock

Utgivningsplan 2026:
Nummer 1-2026 utgivning vecka 8
Nummer 2-2026 utgivning vecka 18
Nummer 3-2026 utgivning vecka 26
Nummer 4-2026 utgivning vecka 42
Nummer 5-2026 utgivning vecka 50

Tryck: Multiply, Järfälla 2026
multiplysolutions.se

För åsikter framförda i publicerade artiklar
svarar respektive artikelförfattare.

Innehåll 3-2026

Ledare PHF	1
PHF:s styrelse	3
Redaktören har ordet	5
Avbröt drömmen för familjen – andra gången klaffade allt ...	6
Internationell samverkan	10
Inbjudan: Skyddshundsläget 10-12 aug. 2026, Karlsborg. ...	14
Nu får det vara nog!	15
Insatshund i Sverige	16
Reviderade Polishund SM-regler	21
Simning året runt	22
Inbjudan: Polishund-SM 2026	29
Regionveckan – Malmköping – i bild	30
Kallelse till PHF:s årsmöte 2026	34

Kalender för 2026

8-12 augusti: Skyddsläger
17 september: Styrelsemöte
17-20 september: Sommar SM
18 september: Årsmöte

Framtida arrangörer för Polishundsmästerskap

Draghunds/Vinter SM

2026: utgår
2027: vakant

Sommar SM

2026: Lidköping
2027: Ev Ludvika

Narkotika SM

2026: Karlsborg
2027: vakant

Nordiska Mästerskapen

2026: Danmark
2027: Norge

Johan Petersson
Ordförande

Mobil:
070-247 02 73

E-post:
andreelund@hotmail.com

Hannah BlomBergelin
V. ordförande/medlemsansvarig

Mobil:
072-578 98 62

E-post:
hannah.blom-bergelin@polisen.se

Anna Rydén
Sekreterare

Mobil:
072-587 03 86

E-post:
anna.ryden@polisen.se

Mimmi (Merit) Lindgren
Kassör

Mobil:
070-234 42 10

E-post:
smaangarna25@hotmail.com

Joakim Gryte
Ledamot

Mobil:
070-290 55 69

E-post:
joakim-e.larsson@polisen.se

Elin Åström
Suppleant

Mobil:
070-202 02 65

E-post:
elin-m.jansson@polisen.se

**Polisens
Hundförärförbund**

Adress:
Flygfältsvägen 22
546 30 Karlsborg

Plusgiro: 577954-1
Swish: 123 474 55 50

www.polishunden.se

Carl Tyllström
Suppleant

Mobil:
072-502 96 97

E-post:
carl.tyllstrom@polisen.se

Valberedning: Andrea Hardie, region Väst (*sammankallande*), Lars-Åke Blom, region Väst, Niklas Gripenblad, region Öst

ANNONSER

Nu nalkas ljuva sommar!

För egen del så inleds semestern med en malinoisvalp på 13 veckor som min sambo handhar, men jag hjälper till med. Han har i och för sig bott här i fem veckor redan. Familjen har valt att döpa honom till Albus, detta efter den store trollkarlen Albus Dumbledore i Harry Potter. Just nu är han dock inte alls lik någon stor trollkarl utan mer påminner om en sabeltandad piraya med för mycket energi. Han är från kenneln Nordic lifestyle och är halvbroder till min nuvarande polishund Ballistic.

Ni kommer att få följa Albus utveckling här och se hur han dresseras framöver. Han har även en bror som är såld till polisen.

När Albus kom hem var den första tiden att akklimatisera sig till sitt nya hem och lära känna familjens övriga fyrbenta medlemmar. Det tog bara ett par dagar sedan hade han tagit över här hemma. Han stod snabbt i centrum till vår gamla tisks förtret, men hon accepterade snabbt läget. Hon är ganska van då det redan passerat tre mallevalpar i hennes liv här hemma. Plus två ungmallar. Hon gjorde det klart för Albus vem det var som bestämde i hemmet och det köpte han med hull och hår.

Albus har börjat bli introducerad i spåret, där vi lagt tiden på spontanspår och att han får nyttja sin nyfikenhet som leder till något roligt. Detta lärde han sig snabbt och att kunna utnyttja sin lilla nos kan leda till spännande och roliga saker. Vi har börjat lägga hans mat på slutet och hans spårintresse har börjat växa fram.

Allmän uppfostran ingår även i Albus dagliga liv där man får lära sig hemmets regler, var man ska sova och hur man betar sig mot andra människor och att man inte jagar vilt. Mycket små moment ingår i hans liv där vi formar vår framtid tillsammans.

Vi får se hur långt vi hinna i sommar och fortsättning följer.

Patrick Lagerstedt

Redaktör
polishundred@gmail.com

Avbröt drömmen

– andra gången klaffade allt

När Kim Pettersson valde att avbryta sin dröm för att bli hundförare, för familjens skull, visste hon inte om hon skulle få chansen igen.

Nu står hon som färdigutbildad hundförare.

– Det är ett jäkla känslospel man ger sig in i här, säger Kim.

Det går inte att missta varifrån hon är, Kim. Med en bred dialekt från Skarabacken och rak rygg är hon den typ av tjej som dunkar en hårt, men kärvt, i ryggen och frågar: "Hur äre me räjl?" om man skulle hänga lite med huvudet en dag.

Vi tar en promenad på grusgången som löper runt gräsplanen, bakom förläggningen där vi nu tillbringat åtta veckor tillsammans med ett dussin andra blivande hundförare. En sista promenad innan det är dags för fotografering i solen och därefter avslutningslunch.

Karlsborg är vackert, iklädd våren. På ena hörnet av den gröna gräsplanen står ett tiotal civila fordon parkerade i två rader. Nya rekryter som, likt oss, ska kalla den lilla staden längst med Vätterns strand för "hem" under en begränsad tid. Precis som många militära rekryter innan dem och aspirerande hundförare innan oss.

Fick energi hemifrån

Grundkursarna VT-26 fick snabbt ett rykte om sig att vara ett gäng som gärna rundade av kvällarna tidigt, till fördel för tidiga mornar. Även kamratkvällarna på onsdagar.

Det är varken Kim Petterssons fel eller förtjänst. Till skillnad från de flesta andra deltagare har hon, när träningsdagarna varit över, åkt hem och roddat i vardagen.

– Jag känner inte alls att det varit någon typ av nackdel. Det har snarare gett mig energi att få komma hem till min familj, säger Kim.

för familjen

Just familjen var anledningen till att Kims väg, till att nu stå som färdigutbildad hundförare, har sett något annorlunda ut än för övriga deltagare. Det är andra gången hon går igenom en provtjänstgöring. Första gången hon sökte, och kom in, var för två år sedan.

– Jag har ju haft detta i åtanke sedan jag blev polis, säger Kim Pettersson.

Den första hunden som Kim tilldelades visade sig vara en dålig matchning.

– Jag var själv mycket med barnen emellanåt, och det blir ju svårare när man har en hund som kräver sitt på sitt sätt. Jag vill ju ha en hund som fungerar hemma, men med det sagt handlar det ju om att skapa förutsättningar för att det ska fungera, säger Kim.

Avbröt provtjänstgöring halvvägs

Den andra hunden höll inte måttet för att bli patrullhund och halvvägs in fattade Kim beslutet att avbryta sin provtjänstgöring.

– Jag tänkte ju att: ”hur ska jag kunna säga detta”, jag som suttit i intervjuer och sagt att jag vill detta mer än allt. Det var en jävla förlust, men jag ångrar ju inget för det var det bästa för familjen.

Hon var orolig över att man skulle se ner på hennes beslut, att hon inte valde tjänsten framför allt. Men hon möttes istället av stor förståelse.

Även om det blev ett abrupt slut på resan mot drömjobbet, fanns målet fortfarande kvar. Allt handlade bara om att hitta rätt timing i livet.

När båda barnen nått åldern för skolplikt och hela Kims familj var mer inställda och förberedda på vad en tjänst på hundenheten kunde innebära för förändringar, tog hon en ny kontakt.

– Jag hörde av mig och sa att jag var sugen och att det kunde vara lägligt till hösten 2026. Att det helt enkelt skulle passa bra med livet i övrigt, säger Kim.

Men istället för att starta till hösten -26 stod det klart att det fanns en öppning tidigare, som var Kims om hon ville ha den. Även om det inte var

precis enligt familjens planer, var de överens om att det var rätt val.

– För sambon var det nog lite jobbigt att det blev tidigare, men han har

också funnit sig fint i det. Framför allt med den här hunden jag har nu. Det har nog öppnat upp hans ögon för det här yrket i stort, på ett positivt sätt, säger Kim.

Ingenting är säkert

Framför oss i flexikopplet går Cito. Hunden som blev Kims när hon fick möjligheten att återvända till hundenheten för en ny provtjänstgöring. Schäferhanen, eller snarare schäferpojken, Cito har långa kalvliknande ben och en tunga som ofta hänger ut vid sidan om munnen.

Han har gjort bra ifrån sig, Cito. Han är klart yngst på kursen, blott 13 månader gammal, men har inte haft några problem att hålla tempot i grundkursen.

– Om det lilla jag kan om hundar, så känner jag att han är stabil och trygg. En tacksam hund att starta detta och komma in i yrket med. Jag kunde inte önska mig en bättre start, säger Kim.

Men få saker är huggna i sten på hundenheten, det har vi fått lära oss. Cito har fortfarande L-test och röntgen framför sig, något som är ett grus i skon för Kim och osäkerheten är jobbig.

– Det är klart det är, men det är en del i detta. Jag kommer bli jätteledsen om det skiter sig, och det kommer jag att tillåta mig själv att vara. Jag tror inte att någon går in i detta med helt tomma känslor. Det är ett band man får. Nu har jag fått en fantastisk tid med Cito och en otroligt bra grundkurs med honom och får vara glad över det, säger Kim.

En del i grundkursen som jag fick dela med Kim och Cito var flygarjakten. Det omtalade spåret där militärpersonal får testa sina antihundkunskaper och polisiära hundförare får testa sina hundar, och inte minst sig själva.

”Spelar ingen roll om jag måste gå sju mil”

Kim och Cito kom iväg mycket fint på grusstigen där militärerna först la benen på ryggen. Efter ett par byten av ekipage när Kim och Cito på nytt ska plocka upp spåret, blir det dock struligt.

Ekipaget får en ny position men det blir brister i kommunikationen och de letar där det inte finns något spår, i alla fall inte efter de grönkädda vi letar efter.

Efter över en timmes spårsök, ser jag Kim komma gående på skogsstigen. Hon har nu fått nya direktiv, och det ryker ur öronen på henne. Hon är målmedveten. Det syns på långt håll genom vindrutan på Amarooken. Citos tunga hänger bekant ut vid sidan om munnen. Han ser något trött ut, men inte fullt så sammanbiten som matte.

– Du är ju fin och erbjuder mig lite skjuts där men då är jag ju helt inne i min zon. Och det är ju inte riktat mot

någon annan än mig själv, men där är jag så motiverad och så jävla bestämd. Så då måste jag bara göra det. Det spelar ingen roll om jag så måste gå sju mil för att göra det ... och det blev ju bra! Vi går ju rakt på spåret och vi löser det, säger Kim.

Efter cirka 500 meter hittar de två bekanta ansikten bland granarna.

Det blir en fin minnesbild för både förare och hund: vi ger aldrig upp. En känsla som, enligt Kim, funnits runt

henne på hela grundkursen och provtjänstgöringen.

– Det där tycker jag ju att alla har, som är en del av detta. Det är så gött att se. Vad var utdelningen i detta? Att hitta några jäkla soldater i slutet av ett spår, på låtsas. Men ändå är vi så motiverade och drivna allihopa. Det beundrar jag. Motivationen och pannbetet hos alla här.

Kim lastar in Cito i familjens Kia med takbox. Vi sätter oss på en av

parkbänkarna vid förläggningens framsida och tar till vara på en av vårens första varma dagar. Runtomkring oss släpar övriga kursmedlemmar ut sitt bohag från de små rummen till sina bilar. Hundbäddar, säckar med foder, påsar med tvätt och skor.

Gemenskap genom pissiga dagar och glädje

Trots att det är en dag att fira, ligger det ett uns av vemod i luften.

Under åtta veckor har vi samlats i Karlsborg för att nu spridas ut över landet igen. Genom hundträning, tävlingar, gemensamma måltider och kamratkvällar har vi kommit varandra nära. Kanske är det hundträningen i sig och de tvära känslomässiga kasten som gör att banden knyts snabbare.

– Det är ett jäkla känslospel man ger sig in i här. Man kan ha en dålig dag. Hunden kan ha en dålig dag. Man försätts i situationer man kanske inte alltid är stolt över. Och nästa dag är det någon annans pissiga dag och då gäller det att finnas där för varandra och hjälpa varandra igenom det, säger Kim.

Men även om vi nu ger oss ut på olika håll och även om det är osäkert om våra vägar kommer att korsas igen, vill jag tro att tiden i Karlsborg sitter kvar länge i minnet.

Kanske blir det för oss som för gruppchefen och instruktören, som båda tagit sig till slutövningarna i Karlsborg för att stötta sina blivande hundförarkollegor.

De som inte hade setts på nästan två decennier, men som i minglet plötsligt lägger märke till varandra och minns. De var de som stod här, 18 år yngre, tillsammans med sin grupp. Utanför samma förläggning med samma drömmar om att en dag få släppas lös i verkligheten och få leverera med sin fyrbenta kollega.

● **Text:** Oskar Dahlgren
● **Foto:** Yvonne Schäaf Rubin

Internationell samverkan

Samarbetet med Marockos hundverksamhet fortsätter i och med att en delegation på sex stycken hundförare och instruktörer kom till Karlsborg och Polishundtjänsten under vecka 19.

Allt började med att den svenska sambandsmannen i Rabat, Niklas Sandell, lyfte frågan om vi kunde bistå i den bilaterala samverkan, vilket är målet. Svensk polis har för närvarande sex

stycken polisiära sambandsmän ute i världen. De är placerade i länder som svensk polis inte har avtal med i polisiära/juridiska frågor.

Det gäller att hitta frågor som kny-

ter nya band och öppnar kanaler för vidare samverkan. Niklas, som har en bakgrund som hundförare, såg möjligheterna i att samverka kring hundutbildning. Frågan landade hos

Polishundtjänsten för samordning av utbildningen.

Hur startar man då upp ett samarbete utan att sätta sig på alltför höga hästar? För att öppna upp fann vi att mentaltester är en bra ingång då det gäller hundträning. Många gånger blir det att man startar med ett grundmaterial (hunden) som inte håller i längden.

Förra året kom de första marockanerna till Sverige för att delta under den sista veckan på besiktningsmannakursen. Uppenbarligen väcktes en nyfikenhet hos de som deltog och ganska snart, efter vi hade skilts åt, inkom en inbjudan till DSGN som den nationella Polisen i Marocko heter.

Vi blev mycket väl mottagna i Rabat där den nationella hundtjänsten är belägen. De förevisade hur de tar sig an nya hundförare genom ett noggrant uttänkt system. Här skulle svensk polis hittat nycklar hur vi skulle kunna undgå att vissa misstag begås i starten av hundförares utbildning.

Vidare visade man upp sina olika kompetenser på ekipagen. Vi kunde ganska snart identifiera flera utvecklingsdelar som skulle stärka deras arbete. Här såg deras chef, Rachid, en möjlighet i att utveckla de nya instruktörerna i deras arbete.

Beslutet landade i att det fortsatta arbetet skulle styras av de nya inriktningarna marockansk polis ville ta.

Påvisande markering blev fokus för avstampet av det fortsatta samarbetet. Efter vissa justeringar och planering blev det en förkortad specialsökgrund som blev utkomsten av våra funderingar. Hasse Norberg är den som planerade veckan då han har gedigen grund i specialsöket.

Rachid (chefen i Marocko) hade en plan att de nya instruktörerna skulle komma till utbildningen. Det blev dock inte som planerat utan de två mest rutinerade stod uppsatta på deltagarlistan tillsammans med fyra nya.

Känslan vi fick var att vi skulle bli ifrågasatta då det gäller påvisande markering, eftersom de äldsta instruktörerna tydligt deklarerade att de visste hur man dresserar en specielsökande hund.

Hur som helst så startade vi upp veckans utbildning med en presentation av de olika kompetenser, som vi har inom svensk Polis. På något sätt fick vi en känsla av att en viss nyfikenhet trots allt spred sig i gruppen.

Dag två på kursen, då vi visade upp hur hundarna söker, insåg vi att de största tvivlarna av de marockanska instruktörerna började ändra åsikt. Det uppenbara kvittot kom redan på onsdagen då den äldsta instruktören knackade Hasse på axeln och undrade om han inte kunde få en klicker. När de sedan fick en kong hade nog alla murar rämnat.

Sverige har mycket att vinna på detta samarbete. Framför allt har vi öppnat upp kanaler för andra aktörer, som gör det lättare, att förhandla och samarbeta med marockansk polis. Kan vi även hjälpa marockanerna att utveckla sina sökhundar kan de stoppa smugglarna innan deras varor når Europa.

En fantastisk vecka avslutades med att Tobias och Andreas från NOA tog med sig besökarna på en tur upp till Stockholm, med sightseeing, innan flyget gick söderut igen.

Vi hoppas på en fortsättning i detta givande samarbete.

● **Text & foto:**

Johan Petersson, NPHT

Hans Norberg, NPHT

ANNONSER

ANNONSER

Inbjudan Skyddshundsläger

*Välkommen till årets skyddsläger 2026
som genomförs i Karlsborg.*

För att få vara med på skyddsläget måste ni naturligtvis vara medlemmar i Polisens Hundförarförbund. Antalet instruktörer styr antalet deltagare på läget.

Datum: 2026-08-10--2026-08-12 (månd-onsd)

Boende: blir i förläggningen, Nationella Polishundtjänsten. Rummen är bokade från söndag eftermiddag den 9 augusti.

Mat: PHF kommer att köpa in frukost att äta i förläggningen. Lunch äter vi på lämpligt ställe i Karlsborg. Var, och vad, bestämmer vi på plats.

Kostnad: Det blir en egenavgift på 800 kronor per person. Den ska betalas vid anmälan via Swish till **1234745550**.

Anmälan: Anmälan och frågor skickar ni via mejl till joan-a.petersson@polisen.se

OBS! Återbud lämnat efter sista dag för anmälan
ÅTERBETALAS EJ!

Välkomna!

Sista dag för anmälan är 2026-07-19.

KARLSBORG

Nu får det vara nog!

"Om det här inte går bra så lägger jag ner hundförarlivet och byter jobb".

Så gick tankarna när jag med en tom bil lämnade Bagarmossens djursjukhus. En dressyrdag i strålende sol där jag och en kollega bestämt oss för att träna spår och sök ute i spenaten. Någonstans ute i terrängen (jo, vi har sånt även i Stockholm) i södra länsdelarna befann vi oss. I ett område jag absolut inte hittar i. Vi hade kört sök på hylsor, terrängsök efter narkotika och just tagit fyra spårupptag med Egon. Vi gick tillbaka mot bilen och jag ser att Egon "rycker till" och sen står och glori i diket. Kongen som just var i munnen var nu borta. "Amen nej, har du släppt den i vattnet?" frågar jag. "Ta kongen nu." Men han bara stod där och tittade på mig. Jag gick fram mot honom för att plocka upp kongen i vattnet, men ser då att han står på tre ben och framför honom ligger en stor fet äcklig *huggis* ihopringslad. Jag fattar direkt vad som hänt. Kallar Egon till mig och säger till kollegan att han blivit ormbiten varpå han svarar: "Fy fan, vilken stor jäkel." Vi går de 20 m till bilen och lastar in Egon. Det var dumt. Jag skulle ha burit honom direkt.

Jag frågar kollegan om han vet var (jag var ju typ vilse) närmsta djursjukhus ligger och han svarar Bagis. Han tog täten och vi drog. Fördelen att jobba i en storstad är närheten till vård. Fördelen att ha blåljus är att man tar sig fram. Jag bar in Egon i receptionen och fick ett eget väntrum där jag lade ner honom. Jag sa till kollegan, Erik, att han kunde lämna om han ville, men han valde att vara kvar. Egon blev snabbt sämre. 50 min efter bittet var Egon "inte kontaktbar" och hade hög feber. Han reagerade inte när vi bar upp honom på baren och han kördes in på IVA. Veterinären sa att de skulle ge honom ormserum för hans allmänstillstånd var så dåligt och jag fick, på ett fint sätt, till mig att jag borde burit honom från första början, då giftet sprider sig fortare när han går på tass. Känslan att lämna djursjukhuset

Merparten huggormar är runt 60 cm långa och de känns igen på det karakteristiska sicksack-mönstret. Det är den enda giftormen som förekommer vilt i Norden. Sedan år 2000 är huggormar fridlysta i Sverige och får enbart i undantagsfall dödas, om det inte finns annan utväg.

Om en hund blir biten är det viktigt att man genast söker veterinärvård. Hunden ska helst vara stilla, så undvik att låta hunden gå själv, bär den om möjligt till bilen.

Källa: Wikipedia, Agria

med tom bil borde jag ha vant mig vid då det, tyvärr, har hänt ett par gånger genom åren. Men man vänjer sig aldrig.

Denna gång bestämde jag mig: klarar inte Egon detta byter jag jobb. Jag pallar inte att börja om igen. Jag målar upp diverse mörka scenarion, men håller ändå fast vid det logiska i att han får den vård han ska ha och allt kommer gå bra. Detta hände för mindre än 24 timmar sedan. Jag fick samtal igår om att hans blodvärden och EKG ser bra ut. Han var enormt svullen, men det är normalt. Om han fortsatte vara stabil skulle de flytta honom till vårdavdelning senare och ringa i morgon – dvs. nu, idag, snart, efter minst ett dygn.

Jag sitter och skriver denna text nu, med mobilen bredvid, för snart får jag hämta Egon. Om alla värden är bra vill säga. Sen väntar ca 14 dagar med strikt

vila bestående av STRIKT vila som veterinären klargjorde väldigt tydligt. Jag trodde inte att ormbett kunde vara så allvarliga och förloppet gick så fort. Med andra ord: BÄR er hund och åk DIREKT till veterinären. Egon fick vård inom en timme, men det är inte alltid man har den turen. Dessutom är jag glad att Erik valde att stanna kvar. Just då tyckte jag att han inte behövde "ödsla tid" på mig, men med lite distans kändes det bra att ha någon med sig. Ensam är inte alltid stark så tack Erik för att du var kvar.

Nu väntar jag bara på ett samtal. Gärna ett positivt samtal. Sen får det faktiskt vara nog för jag tycker att det varit lite väl mycket otur med hundarna de sista åren.

Ha en bra sommar och var rädda om er!

● **Text:** Egons Matte

Insatshund i Sverige

Nationella insatsstyrkan (NI) har funnits sedan 1991 i Sverige. Under 90-talet bedrevs utveckling i hur man kunde ta sig in i byggnader/transportmedel, vapensystem, mekanisk forcering, ta sig fram till objekt m.m. 2002 började vi fundera på om hund skulle kunna hjälpa oss i vårt uppdrag, som ytterligare ett verktyg i verktygslådan. Frågan man ställde var: Skulle en hund kunna vara en distraktion under en insats och vara avgörande i att oskadliggöra en misstänkt?

Insatsledare på NI tog kontakt med Leif Malmgren som då var hundinstruktör, Hundsektionen Stockholm. De tog kontakt med olika europeiska länders hundenheter. Tyskland var det land som hade regionala insatsstyrkor med hund.

Hundarnas uppgift i Tyskland var att skickas in i objektet, lös och utan munkorg. Insatsstyrkan väntade sedan utanför, tills man hörde att hunden hade träff. Först då gick de in. Hundarna var väldigt offensiva, bet i den människa de först hittade och kunde bara hanteras av sin förare.

Där och då hade jag ingen direkt hundkunskap, men hade ett brinnande intresse att utveckla NI vid insatser och en nyfikenhet på hund.

Leif tillsammans med insatsledare kom hem till Sverige med nya erfarenheter och ett embryo till Sveriges Insatshund hade startats.

Jag blev nu rekryterad som hundförare för att ingå i projektet. Där och då hade jag ingen direkt hundkunskap, men hade ett brinnande intresse att

Roffe och Krokasmedens Optimist "Ozzy".

utveckla NI vid insatser och en nyfikenhet på hund. 2003 gick jag grundkurs i Karlsborg tillsammans med en till kollega från NI.

Vad ville vi ha för mentalitet på hunden och i vilka taktiska läge skulle den kunna användas?

Social och tillgänglig hund, en hund som skulle kunna hanteras av alla i gruppen och alla skall kunna dirigera den, som t.ex. när rum ska säkras.

Nervfast, hunden skulle klara av att sortera egen personal. Kunna ha en tydlig av och på knapp, t.ex. i väntlägen strax innan insats, att kunna vara tyst.

Extremt miljöstarka, t.ex. kunna leverera på höjder, rökiga miljöer, rappelleras, åka ribbåt eller bli körd på mc.

Stor kamplust hellre än ett stort aggressionspaket.

Pluss alla andra bra egenskaper en polishund behöver ha.

Vi såg svagheter med tyskarnas taktik där de skickade in hunden utan munkorg. Dels kunde oskyldiga bli svårt skadade och även egen personal bli bitna. Vi såg framgång med att använda munkorg då distraktionen gav fördelar, vi kunde gå in samtidigt och skadorna minimerades. Vi såg även att i angreppssituationen blev det mer kaosartat för den misstänkte, vilket bidrog till att distraktionen förlängdes tidsmässigt som i sin tur gjorde att vi fick ett övertag.

Träningsmässigt såg vi skillnad i skyddsträningen då munkorg användes. Då bitjackor/ärmar används är det bytesdriften som styr, att vinna bytet. Använder vi munkorg är det fighten med människa som triggar och blir belöningen. Belöningen är att få fightas. En insatshund fortsätter angripa tills den blir bortlyft.

En provningsordning sattes.

- Spår, i terräng.
- Lydnad, D1 provning med linförlighet i munkorg. Platsliggning 10 min.
- Skydd, fasttagande och angrepp på avstånd med passiva figuranter både med och utan munkorg.
- Tjänstbarhetskontroller med täta intervaller för att kontinuerligt bekräfta att hunden fungera som sig bör för allas säkerhet.

Vi har sett under årens lopp att då våra spårjobb är få vid larm, blir er-

Tyrannens brandfarlige Butan.

Vi har sett under årens lopp att då våra spårjobb är få vid larm, blir erfarenheten för hunden begränsad av skarpa uppdrag. Detta har medfört att vi vid sådana larm gärna samarbetar med den lokala hundresursen om kompetensen finns.

farenheten för hunden begränsad av skarpa uppdrag. Detta har medfört att vi vid sådana larm gärna samarbetar med den lokala hundresursen om kompetensen finns.

Under resans gång har vi fått hjälp av mallekungen Leif Karlsson från Göteborg, spårgurun Bengt Ljunglöf, Lars Bjärnvik och i skyddsarbete Patrik Eriksson. Tack för er kunskap som bidragit till att det idag finns en hundverksamhet på NI som är högst levande och att hundekipage är med på alla jobb som ett verktyg i verktygslådan.

**”SPÅR MAN MINNS”
Insats Ludvika, första riktiga skarpa jobbet 2004**

En misstänkt från mc-miljön skulle gripas och befann sig inne i en lägenhet. Jag tillsammans med min

hund Kita stod och skulle hålla bak-
sidan. Jag ser två händer ta tag i bal-
kongräcket, mannen häver sig över
och hoppar ner från andra våningen.
Jag anropar och skickar hunden. Kita
tar ett tag i armen men släpper, upp-
levelsen är att hon känner att det in-
te är en skyddsärm. Mannen stannar
ändå, jag kommer fram, är förbannad
och besviken och gör ett bensvep på
mannen. Mannen gör då motstånd,
hunden går då in i bitt och vi löser si-
tuationen tillsammans. Efter det var
det inga problem med bitt i tjänsten.
Jag blev en erfarenhet rikare och det
blev verkligen en ögonöppnare för hur
oerhört viktigt det är att träna tjänste-
nära.

Insats Värdeustransportrån, Umeå 2009

Ett tips hade inkommit att ett värde-
ustransportrån skulle ske i Umeå. En
av infartsvägarna höll jag med Kita.
Helt plötsligt kommer det två bilar i
hög fart, en av dom gör en u-sväng och
ställer sig i grindöppningen. En man
kommer ur bilen med en Kalasjnikov
och ställer sig vakt vid grinden. Beslut
i stort var att rånarna inte skulle in i
byggnaden utan de skulle avbrytas på
försöksstadiet.

**Kita sätter sig då i
vänsterarmen och
ny fight uppstår.
Mannen har sitt
vapen i höger-
handen, han rik-
tar den mot Kita
och avlossar fyra
skott ...**

Jag beslutar mig för att försöka
oskadliggöra honom. Jag anropar ho-
nom, han vänder sig då om med vap-
net mot mig. Jag börjar skjuta ver-
kanseld mot mannen. Han väljer då
att springa ner mot den andra bilen
som ställts vid värdeupå. Jag skick-
ar Kita mot mannen. Några meter
innan hon kommer fram vänder sig
mannen mot henne. Kita angriper då
i bröstkorgen och det blir en fight. Jag
springer framåt för att försöka hjälpa

Kita.

På Nationella insatsstyrkans innergård ligger Kita begravd, hon fick året efter sin bortgång utmärkelsen Årets polishund postumt.

min hund. När jag kommit halvvägs ser jag mannen slå ett kolvslag mot Kitas huvud, och hon tappar då taget. Mannen vänder sig och fortsätter springa mot bilen. Kita kommer ifatt igen och gör ett angrepp högt upp på ryggen, dock får hon inte grepp (framkom senare att mannen hade skyddsväst). Kita flyger över mannen och denne knuffas till marken. Dock lyckas han komma på fötter igen och börjar springa, Kita sätter sig då i vänsterarmen och ny fight uppstår. Mannen har sitt vapen i högerhanden, han riktar den mot Kita och avlossar fyra skott; tre missar, ett träffar hjärtat. Jag är då ca 70 meter från Kita. När hon blir träffad är det som att slå av en strömbrytare på en lampa och jag ser direkt att hon dör.

Mannen springer ner till den andra bilen och segnar ner. Han blir indragen i bilen av sina medgärningsmän. Under denna tiden har de hunnit spränga en dörr in till depån och den andre vakten, på andra sidan byggnaden, har också öppnat eld mot andra NI-kollegor. Jag hejade mig från att springa ner till Kita, i detta läge då jag inte hade kontroll över mina känslor,

utan höll min post vid grinden. Mannen blev alla överbemannade vid bilen strax efter. Mannen som dödade Kita blev träffade av 7 skott, men överlevde. Totalt sköts det ca 130 skott under 1,5 minut.

Många känslor kom efter detta. Skuldkänslor att jag inte kunde skydda min hund, att jag inte sköt bättre, ifrågasättande – vad är det värt och att jag själv kunde döta.

Många känslor kom efter detta. Skuldkänslor att jag inte kunde skydda min hund, att jag inte sköt bättre,

ifrågasättande – vad är det värt och att jag själv kunde döta. Jag tog mig själv ur tjänst och gick till psykolog för att lösa ut mina tankar. Med en ödmjukhet inför min arbetsuppgift och mental förberedelse om vad som kan hända kom jag tillbaka.

Totalt blev det 25 år på Nationella insatsstyrkan varav 20 med hund.

Sen två år tillbaka jobbar jag som specialsökhundförare nark/vapen/sedel i Göteborg. Var sak har sin tid. Jag är stolt över att varit med att utvecklat en professionell hundverksamhet på NI. Idag använder jag hundens nos mer än tänder, vilket också ger en bekräftelse i kampen mot brottsligheten. Sen att jag har fått en schäfer är ju också en utmaning.

● **Text:** Rolf Blomberg
● **Foto:** privat

ANNONSER

Reviderade moment antagna 2026-03-28
POLISENS HUNDFÖRARFÖRBUND

Ändringar av regler för Polishund SM *Skyddshundsgruppen*

Följande moment utgår:

- **Moment 7:** *Fritt följ med störning*
- **Moment 8:** *Inkallning med störning*
- **Moment 20:** *Skyddsarbete med miljöangrepp*

Följande moment har justerats efter provningsordningen:

Moment 9:

Platsundersökning – kommando "leta föremål" – Koeff 5.

Uppläggning Sök:

Hunden ska med hjälp av luftburen vittring från föremål finna samt markera dessa. Första delen av söket ska hunden leta lös. Hunden ska på ett 1 000 m² stort område leta efter 2–6 föremål, minst ett i storlek av en fimp, tuggummi eller liknande, ett föremål i storlek av en yxa/kniv och resterande ca 5 cm.

Ett föremål ska vara dolt och ett av metall. Provledaren avgör hur länge och i vilken omfattning hunden ska vara lös eller kopplad. Flexikoppel eller liknande, tjänstetecken och munkorg är tillåtet.

Sökområdet ska vara på sådan plats som människor normalt vistas (park, bostadsområde eller liknande). Området kan vara vallat eller ovalat och behöver inte vara markerat.

Momentet börjar på provledarens anvisning och pågår i minst 15 min och maximalt 20 min.

Om alla föremål hittats (provledaren säger till) och underlag för bedömning finns avslutas momentet efter 15 min. Vid funnet föremål ska hunden markera utan att vidröra det.

Stödkommando med röst eller handtecken är tillåtet. Föraren anmäler att hunden har markering till provledaren och får sedan ansluta till hunden och plocka upp föremålet.

Föraren får själv disponera och lägga upp taktiken för söket, vilket meddelas provledaren innan start. Varje hund ska om möjligt ha sitt eget sökområde och vid behov nya föremål.

Bedömning:

Momentet börjar och avslutas på provledarens tillsägelse. Med markering menas att hunden funnit föremålet och ställer, sätter eller lägger sig vid föremålet. Föraren ska med lätthet hitta föremålet när han kommer fram. Om hunden skäller eller är tyst bedöms lika.

Stor vikt ska läggas vid hundens söklust, uthållighet och att samarbete mellan hund och förare fungerar. Söket ska ske systematiskt och utan upprepade påverkan av föraren.

Med undantag för "nospåläggning" för identifiering av föremålet, påverkas bedömningen för varje beröring (tass, mun, munkorg). Vid ihållande krafts, föremål i munnen eller bitförsök i munkorg samt att hunden hittar men lämnar föremål bedöms föremålet som ej godkänt.

Om föraren påverkar sin hund (vid funnet föremål) med mer än tre kommando eller med koppelkor-

Arkivbild: Carl Tylström

rigerig bedöms föremålet som ej godkänt. Om föraren försöker få hunden att markera ett föremål som den inte själv hittat bedöms föremålet som ej godkänt. Om hunden blindmarkerar vid fler än två tillfällen eller att föraren inte hittar föremålet upprepade gånger vid markering medför ej godkänt moment.

För godkännande krävs att minst 50 % av föremålen anträffats med godkänd markering.

Taktiskt uppträdande:

Här görs en bedömning av förarens förmåga att disponera område och tid.

Moment 14:

Modprov/Anrop – kommando "stanna eller jag sänder hunden" – Koeff 2 (anrop)

Moment 15:

Modprov/Angrepp – kommando "revir/attack" – Koeff 5 (angrepp)

Moment 16:

Modprov/Släppande/Visitation – kommando "stå stilla, loss" – Koeff 3 (släppande/visitation)

Uppläggning:

Figuranten iförd synlig bitjacka.

Föraren ställer upp på anvisad plats med hunden i utgångsställning.

Momentet börjar och slutar på tävlingsledarens anvisning med hunden i utgångsställning.

På cirka 75 meters avstånd befinner sig en figurant. På tävlingsledarens anvisning börjar figuranten att uppträda hotfullt verbalt samt med kroppsspråk. I samband med detta börja figuranten gå mot hundpatrullen.

På tävlingsledarens anvisning anropar föraren figuranten samt sänder hunden mot figuranten. Föraren äger rätt att omedelbart springa efter.

I samband med att föraren sänder hunden börjar figuranten att springa mot hunden. Då hunden är

ca 10 meter från figuranten övergår denne, med bibehållet hot, att gå mot hunden.

Hunden ska fortsätta sitt angrepp tills föraren kommanderar hunden att upphöra med sitt agerande.

Figuranten minskar sin belastning och aktivitet i anslutning till släppandet och upphör helt med sitt agerande då hunden upphört med sitt angrepp. Hunden ska välja första tillfället till angrepp.

Då hunden har angripit ska figuranten utsätta hunden för belastning, både verbalt och fysiskt.

Efter släppandet placeras hunden att bevaka figuranten vartefter denne skyddsvisiteras.

Hund som inte godkänns i moment 14 får inte utföra moment 15–16.

Bedömning – moment 14:

Anrop

Vikt ska läggas vid förarens kontroll över hunden i anropet. Moment 14 börjar på tävlingsledarens anvisning med hunden i utgångsställning och är slut då föraren sänder hunden.

Bedömning – moment 15:

Angrepp

Stor vikt ska läggas vid hundens vilja att möta hotet, samt kraften i angreppet. Moment 15 börjar då föraren på tävlingsledarens anvisning, efter anropet sänder hunden för angrepp och är slut när föraren kommanderar loss hunden.

Bedömning – moment 16:

Släppande/visitation

Vikt ska läggas vid hundens förmåga att släppa, förarens förmåga att få kontroll över hunden samt hundens vilja att bevaka figuranten under visitationen. Moment 16 börjar då föraren kommanderar loss hunden och är slut på tävlingsledarens anvisning med hunden i utgångsställning efter fullbordad visitation.

Hund som vid visitationen angriper figuranten ska inte godkännas. Förare som vid visitationen går mellan hund och figurant ska inte godkännas.

Simning året runt

Vatten har länge använts inom rehabilitering och träning för människor men kan även vara ett kraftfullt verktyg för hundar, både för återhämtning och fysisk belastning.

Vattenträning och hydroterapi (poolsim och Water treadmill) blir allt vanligare inom fysioterapi för hundar, både som rehabilitering efter skador och operationer och som förebyggande träning för att stärka kroppen på ett skonsamt sätt.

I vatten minskar belastningen på leder och muskler samtidigt som motståndet hjälper hunden att bygga upp styrka, balans och kondition. För många hundar innebär det också en trygg och lustfylld träningsform där rörelseglädje verkligen får ta plats.

Nu när sommaren närmar sig lockar sjöar och hav till svalkande dopp och för många hundägare är simning en uppskattad sommaraktivitet.

I takt med att badsäsongen tar fart blir det också allt viktigare att tänka på säkerhet, anpassad träning och hur vattenmiljöer kan användas på bästa sätt för hundens hälsa.

UTOMHUSSÄSONG

Temperatur

För att simning ska vara fysiskt gynnsamt och säkert för hundar bör vattentemperaturen generellt ligga på ungefär

15–22 grader. Inom det spannet kan de flesta hundar röra sig bekvämt utan att kroppen kyls ner för snabbt.

Under 15 grader blir många hundar snabbt nedkylda, särskilt små hundar, korthåriga raser, valpar och äldre hundar. Muskler kan då bli stela och risken för överansträngning eller kramp ökar.

Runt **18–22 grader** brukar vara mest optimalt för längre och mer aktiv simning, eftersom hunden kan arbeta med muskler och kondition utan att påverkas negativt av kyla.

Över **25 grader** kan istället innebära risk för överhettning, särskilt vid intensiv aktivitet under väldigt varma somardagar.

Det är också viktigt att tänka på att hundar kyls ner snabbare än vad man tror, även under varma dagar. Vind, långa pass och stillastående efter bad kan göra att kroppstemperaturen sjunker snabbt. Därför är det bra att hålla de första simpassen korta, låta hunden värma upp innan simning samt torka av hunden efteråt.

Vara extra försiktig med hundar som har ledproblem eller är under pågående rehabilitering.

För rehabilitering används ofta varmare vatten än i naturen, vanligtvis omkring 28–32 grader, eftersom varmt vatten hjälper musklerna att slappna av

och ger bättre förutsättningar för skonsam träning.

Vattenförgiftning, saltvatten, alger och näckrosor

Vattenförgiftning, eller vattenintoxikation, uppstår när hunden får i sig för stora mängder vatten på kort tid. Det kan leda till att saltbalansen i kroppen rubbas och att natriumhalten i blodet sjunker farligt lågt. Tillståndet är relativt ovanligt men kan bli mycket allvarligt.

Att bada i havet är i sig inte farligt för de flesta hundar, men att dricka stora mängder saltvatten kan orsaka problem. Salt irriterar mage och tarm och kan leda till så kallad saltförgiftning om hunden får i sig mycket.

Vanliga symtom efter att hunden druckit för mycket saltvatten är kräkningar, diarré, ökad törst samt slöhet. Vid ännu större mängder kan symptomen bli allvarligare och påverka nervsystemet.

Under sommaren ökar risken för algblooming i både sjöar och hav. Vissa alger kan vara mycket giftiga för hundar. Tecken på algblooming kan vara grön, blågrön eller gulaktig hinna på vattenytan, grumligt vatten som ser "soppigt" ut och ansamlingar av alger längs strandkanten samt stark eller unken

lukt från vattnet. Blågröna alger (cyano-bakterier) är särskilt farliga och kan orsaka allvarlig förgiftning hos hundar.

Tänk på att se över området som hunden ska bada i så att det inte är för strömt och försök undvika områden med mycket näckrosor eller liknande växter. Hundar, framförallt apportrande hundar eller hundar som simmar bredvid båt, kan lätt fasta i vattenväxter med både sele, halsband eller ben.

Flytväst eller inte flytväst?

En flytväst kan vara ett mycket bra hjälpmedel för hundar som simmar i sjöar och hav, både ur säkerhets och träningsynpunkt. Även hundar som är duktiga simmare kan bli trötta, överraskas av vågor eller få svårt att hålla rätt position i vattnet under längre stunder.

En flytväst ger extra stöd och trygghet, samtidigt som den hjälper hunden att spara energi. Den är särskilt viktig för oerfarna valpar och äldre hundar. Flytväst är också bra för hundar med nedsatt kondition, rehabiliteringshundar eller för kortnosiga eller framtunga raser som ofta har svårare att hålla balansen i vattnet. Även hundar som vistas i båt, på bryggor eller i strömt vatten bör ha flytväst. Dessutom har de flesta flytvästar handtag på ryggen, vilket gör det lättare att hjälpa hunden upp ur vattnet eller snabbt få tag i den vid behov.

Så ska flytvästen sitta

Passformen är lika avgörande som viktrekommendationen för att flytvästen ska fungera korrekt och vara säker. En felaktigt sittande väst kan hindra hundens rörelser eller göra att den glider ur position i vattnet.

Det här är viktigt att tänka på flytvästen ska sitta stadigt utan att skava eller

En god synlig färg i märket Baltic.

trycka. Framför allt inte i saltvatten.

Om hela västen är för lös kan den vrida sig runt kroppen när hunden simmar. Det gör att hunden hamnar i obalans och måste kompensera med musklerna för att hålla sig rak i vattnet. Remmarna ska vara åtdragna men inte så hårt att de begränsar andning eller frambensrörelse.

Det bör gå att få in ungefär två fingrar mellan rem och hundens kropp. Om remmarna inte sitter ordentligt kan västen lyfta från kroppen i vattnet. Det gör att hunden "hänger" i västen istället för att få ett naturligt stöd.

Flytkraften ska vara jämnt fördelad över ryggen så att hunden hålls i ett balanserat läge med huvudet ovanför vattenytan. För lång väst kan få hundens framben att sjunka och bakdelen flyter upp vilket gör att simrörelsen blir ineffektiv. Vissa hundar får huvudet för högt upplyft, vilket belastar nacke och rygg.

Det är också bra att låta hunden vänja sig vid flytvästen på land innan den används i vatten. På så sätt blir upplevelsen tryggare när träningen väl börjar.

Självklart kan man simträna sin hund utan flytväst. Vissa hundar simmar till

och med bättre utan flytväst. Om hunden är vad vid vatten och en god simmare kan det till och med vara fördelaktigt att träna hunden utan flytväst. Detta förutsatt att man har god kontroll över sin hund och snabbt kan komma till undsättning. Om hundarna bara ska bada och leka vid vatten krävs ofta ingen flytväst.

Det finns också tunna neoprenvästar till hund som sitter över skuldrorna och hela ryggen. Denna väst isolerar och håller värmen på hunden. De flesta västar kan man klippa i och utforma så att man får till en bra passform.

Neoprenväst.

Introducera hunden till vatten

Har man en valp kan man börja introducera sin hund för vatten i ett tidigt skede i hundens liv. Är det sommarsäsong så sker detta utomhus, men även poolsim eller water treadmill kan vara ett trevligt sätt att vänja hundar vid vattnet.

Ofta fokuserar vi på att få i hunden i själva vattnet så snabbt som möjligt och få ut hunden i djupare vatten för att få fram simtag.

Pröva i stället att jobba tillsammans med hunden horisontellt längs med strandkanten. Börja vid ett grunt område med god temperatur. Fokusera på övningar, trix eller moment som hunden kan på torra land. Gå ner i vattnets grundaste del och jobba med dessa uppgifter när ni är i vattnet.

Genom att arbeta såhär förknippar hunden vatten med något positiv och bygger upp en god förväntan till följd. Här gäller det sen att upprepa träningen ofta och mycket. För varje gång ni tränar kan ni ta ut svängarna kring vattendjup och passa då gärna på att jobba mot varandra, dvs. nos/näsa, så att du hela tiden ser hunden och kan jobba med de kommandon du valt ut.

Målet bör vara att hunden vill röra sig emot dig och inte ifrån dig.

Har man kommit så långt att hunden inte bara doppar tassarna utan är bekväm med att vattnet täcker hela benet kan man börja med vattengång. Mer om detta senare.

För hundar som är vattenpositiva från start kan det fungera att kasta ut ett föremål som hunden får hämta. En sak att ha i åtanke är att detta kan stressa och dra upp många hundar i aktivitet men även att rörelserna blir mindre kontrollerade och hunden riskerar att varva upp inför varje badning eller att vara i närheten av vatten. Vissa hundar blir så exalterade i vatten att de helst aldrig vill gå upp igen. Då kan både sele och flytväst vara viktiga hjälpmedel ur säkerhetssynpunkt.

En annan viktig säkerhetsaspekt är att hunden låter oss hantera den i vattnet, detta kan innebära att vi får lyfta upp hunden, hjälpa till att byta riktning eller låta hunden vila i våra armar vid behov. **Hanteringsträning i vatten är en viktig aspekt!**

Simteknik

Hundar med djup bröstorg, som exempelvis vindhundar och vissa större jakthundar, kan få en tyngre framdel i vattnet. Det gör att de ibland simmar med hög nackspänning och behöver arbeta mer för att hålla huvudet ovanför vattenytan. Hundar med lång rygg, som taxar och vissa långryggade raser, kan få svårare att stabilisera kroppen och hålla ett rakt och balanserat simläge. Det kan öka belastningen på rygg och bålmuskulatur. När man utvärderar simteknik bör man ha sin egen ras i åtanke. Våra rasers

anatomiska variationer kommer påverka flytförmåga och teknikutförande.

Ett bra simtag hos en hund ska vara rytmiskt, avslappnat och symmetriskt. Hunden bör arbeta jämnt med både fram och bakben utan att plaska eller kämpa för att hålla sig uppe. Kroppen ska ligga relativt horisontellt i vattnet med en stabil rygglinje och huvudet i en naturlig position strax ovanför vattenytan.

Frambenen ska utföra långa, mjuka drag framåt medan bakbenen arbetar aktivt bakifrån för att skapa driv och stabilitet. Om hunden simmar korrekt används hela kroppen, särskilt rygg, bål och bakdel.

Tecken på ett mindre effektivt simtag kan vara att hunden simmar väldigt högt framtill, att bakdelen sjunker, att simtagen blir korta och stressade eller att hunden plaskar mycket med frambenen. Det kan tyda på trötthet, osäkerhet, svaghet eller felaktig teknik.

EXEMPEL PÅ ROLIGA FYSPASS I VATTEN Intervallsimning

Låt hunden simma kortare sträckor med pauser emellan, till exempel mellan två personer. Allt från 5 meter till 20 meter är okej. Intervaller stärker kondition och muskulatur utan att hunden blir övertrött. När vi kastar pinnar/boll till hundar i vatten är även detta en form av hård intervallträning men är på sikt mer slitsam, då det ofta kräver snabba starter från land. Se gärna till att du eller ni båda är nere i vattnet och kan skicka eller möta upp hunden för att slippa dom tunga delfinhopp och inbromsningarna.

Vattenapportering

Vada ut i vattnet, kasta ut en flytande leksak en kort bit från stranden så att hunden får simma ut och hämta den. Variera avståndet och låt hunden vila mellan repetitionerna för att undvika överbelastning. Hundar som är vattenvana kan med fördel simma i motströms kortare intervaller. Du kan med fördel flytta dig när hunden simmar in mot dig för att på så sätt utmana hunden att byta riktning.

Vattengång i grunt vatten

Att gå i vatten är en bra aktivitet för hundar som behöver träna på att böja och sträcka sina leder och samtidigt behålla en kontakt mot underlaget. Detta moment bygger muskelmassa i benen och i ryggen samtidigt som det ökar rörelseomfånget i lederna.

Ju mindre vatten hunden går i ju mindre motstånd blir det. Om hunden

går i vatten ovan armbåge och uppåt blir det avlastade för hunden, främst om du går sakta, men det blir jobbigare om hunden ökar tempot. Prova själv!

Ju mer vatten hunden har ju mer hjälp får den med att hålla sin balans och fler leder blir omslutna av värmen och vattentrycket.

Exempel: Skrittgång 2–5 min x 3 set. Börja med korta pass och utöka efter en tid. Du kan träna detta moment 1–3 gånger i veckan. Testa raka spår i början för att senare börja jobba med volter eller halva cirklar under gång.

Exempel: Hunden kan gå horisontellt längs vattenkanten och växelvis röra sig upp i den mjuka sanden för att sedan gå ner i vattnet igen. Den serpentinrörelse upp och ned ger mer variation då hunden växelvis måste jobba med tyngdlagen på olika sätt. Sandunderlag är dessutom ett utmärkt sätt att stärka hundens underben och tassar.

Exempel: Travgång 2–3 min x 2–4 set. Kasta inte föremål, gå eller jogga med din hund i stället, eller växla mellan skritt och trav genom att ibland kalla in hunden för att få växlingarna upp och ner i tempo. Om hunden är nybörjare kan du initialt testa att ha vatten upp till haslederna för att successivt öka vattennivån när du upplever att din hund inte längre blir trött av den lägre nivån.

Simning runt naturliga hinder

Låt hunden simma runt bojar, stenar eller som en "åtta" i lugnt vatten. Det tränar både ryggen, kroppskontroll och fokus samtidigt som hunden får mer mental stimulans.

Här kan man också utmana hunden att simma som ett "u" runt en brygga.

Ett perfekt moment om man själv inte kan vara i vattnet med sin hund, du håller dig nära och kan samtidigt styra fart och riktning.

Att runda föremål med hjälp av svängar kan vara ett bra sätt för hunden att få igång vissa framben eller bakbensrörelser.

Balans och kroppskontroll

Låt hunden stå helt stilla i grunt vatten medan små vågor rör sig runt kroppen. Det aktiverar de stabiliserande musklerna och tränar balans.

"Ståträna" hunden när den står stilla och gör moment som den annars kan på land. Ex backa bakåt, snurra, runda dig, ge vacker tass.

SUP-bräda

Ja, hundar kan träna fysträning på en SUP-bräda (Stand Up Paddleboard), och det kan vara både ett roligt och effektivt sätt att träna kroppskontroll. Den lätt instabila ytan gör att hunden hela tiden behöver aktivera små stabili-

Lyra och Tikka.

serande muskler för att hålla balansen, vilket ger skonsam men väldigt utmanande träning. SUP-träning passar särskilt bra för att träna samarbete med ägaren och fysisk aktivitet i en lugn vattenmiljö. För många hundar blir det dessutom en trygg introduktion till vatten och rörelse på vattenytan. Vänj hunden att "pausa" på brädan i sittande eller liggande position. Även i denna position tränar hunden balans men inte lika mycket som när den står.

Det kan vara fördelaktigt om hunden har flytväst på sig under detta träningsmoment samt att ni tränar korta pass i början, 5–15 min max. Utöka efter att hunden blir mer van.

Träna från båt

Att konditionsträna en hund genom att låta den simma bredvid en roddbåt kan vara en mycket effektiv träningsform, men det kräver planering och att man tar hänsyn till hundens säkerhet och fysiska kapacitet. Momentet är betydligt mer krävande än många hundägare tror, och hunden kan bli trött snabbt även om den verkar pigg.

Den här typen av konditionsträning passar främst hundar som är vana vid vatten och redan har en viss grundkondition.

Det viktigaste är att anpassa tempot efter hunden och inte omvänt. Hunden ska simma lugnt och rytmiskt utan stress eller panik. Målet är jämn och kontrollerad konditionsträning, inte maximal ansträngning.

Viktigt att tänka på vid simträning bredvid båt är att använda flytväst, på så sätt kan hunden delvis spara energi men är också lätt att lyfta upp i båten vid behov.

Tänk även här på att träna korta pass, håll er nära land och observera hundens signaler.

Hunden bör också vara någorlunda uppvärmd inför ett simpass. Börja med att låta hunden simma intervaller om 3–5 min x 3 set. Utöka sedan tiden på intervallen så att den exempelvis blir 5–8 min x 2 set. En mycket vältränad hund kan simma allt från 10 till 30 min totaltid Överstiger man 15 min i sträck bör man ta pauser.

Träna gärna när det är vindstilla och mindre båttrafik.

Trötthetssignaler och skador

Tecken på att hunden börjar bli trött kan vara att hunden uppvisar kortare

eller stressade simtag, att bakdelen sjunker i vattnet, flåsande eller oroligt beteende, svårigheter att hålla riktning eller rytm.

Skador som akut senproblematik i bogleder, akuta nackskador eller diskbräck eller luxationer lämpar sig inte för simning. Möjligtvis vattengång.

INOMHUSSÄSONG Poolsimning

Poolsimning kan vara en mycket bra tränings- och rehabiliteringsform för hundar. För många hundar är det också en bra väg till att träna upp kondition inför tävlingssäsong eller för att underhålla fysiken året runt.

Till skillnad från simning i sjöar och hav är miljön i en pool ofta mer kontrollerad, utan alger, med jämn temperatur och lugna förhållanden, vilket gör det lättare att anpassa träningen efter hundens behov. Samtidigt finns det flera viktiga saker att tänka på för att poolsimningen ska bli säker och positiv för hunden.

Säkerhet och trygghet

Alla hundar är inte naturligt trygga i poolmiljö. Därför är det viktigt att introducera poolen lugnt och låta hunden vänja sig successivt. Hunden ska aldrig kastas i vattnet eller tvingas simma. Det är också viktigt att hunden vet hur den tar sig upp ur poolen. Trappor, ramper eller tydliga utgångar bör alltid finnas och tränas på innan simningen börjar.

Börja därför med korta pass och öka

gradvis beroende på hundens styrka och uthållighet.

Boka gärna introduktion med en terapeut som aktivt jobbar med hunden både i poolen och utanför. Att vara nere i poolen tillsammans med hunden under simträning är ofta en väldigt viktig del av professionell rehab och hydroterapi. Det handlar inte bara om trygghet utan också om att kunna påverka hundens rörelsemönster, teknik och muskelarbete direkt i vattnet.

Vid rehabilitering är det extra viktigt att träningen sker kontrollerat och gärna i samråd med veterinär och terapeut inriktad mot rehabilitering i vatten.

Vattentemperatur

En stor fördel med poolsimning är möjligheten att hålla en behaglig temperatur. För rehabilitering används ofta varmare vatten, omkring 28–32 grader, vilket hjälper musklerna att slappna av och förbättrar rörligheten. För friskvård och konditionsträning kan något svalare vatten fungera bra, men det bör inte vara för kallt.

Klor och poolkemikalier kan irritera hud, päls och ögon hos vissa hundar. Därför är det bra att duscha eller skölja av hunden efter bad. Hundar med känslig hud eller öronproblem kan behöva extra uppmärksamhet efter poolsimning.

Upplevelsen

Vissa hundar kan ha nytta av flytväst även i pool, särskilt ovana hundar, äldre hundar eller hundar under rehabilitering. Hör med din instruktör om vad han eller hon observerar under passen.

Poolsimning ska vara en positiv upplevelse. Korta, lekfulla pass med mycket beröm hjälper hunden att känna sig trygg och avslappnad i vattnet. Målet är att bygga självförtroende och rörelseglädje. Det är också viktigt, att som vid utomhussimning, skapa rutiner för hunden som innebär att kunna lära sig att vänta, hanteras, lyftas och ta instruktioner. Man vill undvika att bygga upp känslor som stress, panik eller överstimulans.

Exempel på någon som jobbar aktivt med patienterna i poolen är *Linda Ahrnborg* som driver Roslagens Hundrehab & Friskvård.

Hennes metoder med poolsim skiljer sig från mer traditionell hundsimmning och hennes arbetssätt bygger mycket på variation, rörelseanalys och funktionell

träning där hon använder poolens hela yta, inklusive ramper, kanter och externa material.

En central del i Lindas filosofi är att simning inte bara handlar om att "motionera" hunden i vatten, utan om att vi som människor med hands-on-arbete kan påverka hundens rörelsemönster, styrka, stabilitet och självförtroende. Hon arbetar därför mycket med olika typer av redskap och miljöer i poolen för att skapa både fysisk och mental träning.

Några viktiga och väl kända fördelar med att vara nära hunden i vattnet är för att få en bättre kontroll över simtekniken. När man är nära hunden kan man hjälpa den att hitta ett bättre simläge och jämnare rörelser.

Med rätt teknik uppnår hunden en ökad aktivering av rätt muskulatur. Genom stöd, positionering och guidning kan terapeuten hjälpa hunden att arbeta mer symmetriskt och aktivera stabiliserande muskler bättre. Kontakt i vattnet gör det möjligt att arbeta med hundens proprioception, alltså kroppens förmåga att känna position och rörelse.

Det kan förbättra koordination och stabilitet. Om hunden blir trött, börjar simma snett eller får ett sämre rörelsemönster kan man snabbt hjälpa och justera innan hunden överbelastas.

Även vid neurologiska problem används ofta hands-on-arbete i vatten för att hjälpa hunden återfå rörelsemönster och kroppsmedvetenhet.

Tekniker och arbetssätt som Linda jobbar med:

- *Vattenagility*: där hunden får arbeta med hinder och uppgifter i vatten för att förbättra koordination, kropps-kontroll och styrka.

- *Flytbrädor och rörliga underlag*: används för att träna balans, stabilitet och de små stabiliserande musklerna.
- *Riggad poolträning*: poolen kan anpassas med olika hinder, sjögräs och miljöer för att efterlikna naturliga situationer och skapa mer funktionell träning.
- *Teknik- och rörelseanalys*: Likt en okulär mönstring på land arbetar Linda med att analysera hundens teknik och rörelsemönster för att kunna utveckla hundens effektivitet eller upptäcka avvikelser i rörelseapparaten.
- *Närkontakt*: Linda jobbar mycket med att känna på hundarna i vattnet, palpera deras ben och ryggar för att känna hur ryggen och bäcken jobbar under händerna, hon simulerar även trampdyndor, tassar och ben för att skapa mer sensorisk input och aktivitet.
- *Jetstream*: hunden får jobba med extra motstånd när en stråle vatten skjuts ut under vattenytan riktat mot hunden.

Spänna fast hunden i lina

Men det här med att spänna fast hunden i lina? Ska man inte göra det? Vi ställde faktiskt en direkt fråga till Linda som svarade så här:

– En av de största nackdelarna är att linor kan påverka hundens naturliga simrörelse. När hunden hålls fast i ett spänt läge riskerar kroppen att arbeta mer statiskt och mindre naturligt. Det kan förändra simtekniken och göra att hunden kompenserar med fel muskler eller spänner nacke, rygg och bogparti. Hunden kan få kortare och mindre naturliga simtag eftersom kroppen hålls tillbaka av linan.

Vissa hundar upplever fastspänning som obehaglig eftersom de inte kan röra sig fritt eller själva reglera avstånd och position i vattnet. När hunden hålls fast minskar ofta den egna stabiliseringsträningen av mindre muskler och vissa hundar ”hänger” i systemet istället för att arbeta aktivt genom kroppen, avslutar hon.

Laktat och pulsmätningar

Linda Ahrnborg arbetar också tillsammans med *Britta Agardh* grundaren av Agardhs hundsport. En del av arbetet handlar om att mäta puls och laktat för att få en tydligare bild av hur hundens kropp reagerar på träning och återhämtning.

Pulsmätning används för att se hur hårt hunden arbetar under simning och hur snabbt den återhämtar sig efter arbete. Precis som inom humanidrott kan detta ge viktig information om kondition, träningsnivå och belastning. Britta Agardh har under många år arbetat med fysträning och pulsmätning på hund och utbildar även inom området.

Laktatmätning används för att analysera hur mycket laktat som bildas vid arbete. När laktatnivåerna stiger kraftigt visar det att kroppen börjar arbeta mer anaerobt, alltså att belastningen blir mycket hög. Genom att kombinera puls-, temperatur-, glukos- och laktatmätningar kan de skapa en mer individuell bild av hundens fysiska kapacitet och behov av återhämtning.

Under konditionstesterna i pool arbetar de ofta med:

- kontrollerade simintervaller
- återhämtningsperioder
- mätning före, under och efter arbete
- analys av simteknik och rörelsemönster
- individuell träningsplanering

Målet är inte bara att se hur länge hunden kan arbeta, utan hur effektivt kroppen arbetar under belastning och hur väl hunden återhämtar sig efteråt. Detta kan vara extra värdefullt för exempelvis tävlingshundar, jakthundar och tjänstehundar.

Linda och Britta arbetar också mycket med att lära hundägaren förstå hundens fysiska signaler och hur träningen kan anpassas mer långsiktigt och hållbart. Poolmiljön gör det möjligt att träna intensivt men samtidigt skonsamt eftersom lederna avlastas i vattnet.

De använder även rörelseanalys och simteknik som en del av bedömningen. En hund med bra kondition men ineffektiv simteknik kan exempelvis arbeta onödigt hårt och få högre belastning än nödvändigt. Därför kombineras ofta fysiologiska mätningar med praktisk analys direkt i poolen.

Många hundägare upptäcker simning först under sommaren, när sjöar och hav blir en naturlig plats för lek och svalka. Men vatten kan vara så mycket mer än bara en sommaraktivitet. Simning är en av de mest skonsamma och allsidiga träningsformerna vi kan erbjuda våra hundar oavsett ålder, ras eller träningsnivå.

Vattenträning behöver inte vara avancerad för att göra stor skillnad. Det kan börja med några lugna steg i vattenbrynet och utvecklas till en aktivitet som stärker både kroppen och relationen mellan hund och ägare.

● **Text:** Sandra Franic,

Certifierad Canineopat, FysioCanis

● **Foto:** Maud, Sandra, Linda, Britta & Pexels

Missa inte!

Vill du veta mer om vattenträning?

Lyssna på avsnitt 17 & 51

Hundfysioterapi-podden

Avsnitt 17

Avsnitt 51

Har du önskemål om något ämne som ska tas upp i tidningen?

Skicka ett mejl till
polishundred@gmail.com

Välkomna till Polishund-SM i Lidköping

Passa på att tävla och umgås en helg med hundförarkollegor från hela Sverige. Utgångspunkt och huvudarena är Lidköpings Brukshundklubb samt skogarna runt Lidköping. Tävlingarna kommer genomföras enligt gällande regler för Sommar-SM i både skydds- och spårhundsgrupp.

Program

Tävlingarna inleds på torsdag eftermiddag med sedvanlig marsch och efterföljande invigning. Under fredagen och lördagen blir det spår, sök, lydnad och brottsplatsundersökning för att sedan avslutas på söndagen med skydd i skyddshundsgruppen och spår i spårhundsgruppen.

Anmälan

Senast anmälan 16 augusti. Då vi har begränsat antal spår så gäller först till kvarn och max 30 ekipage totalt.

Boende

Boende finns att boka till rabatterat pris på Lidköpings 5-stjärniga Kronocamping precis vid Vänerens strandpromenad, 10 minuters bilfärd från Brukshundklubben. På campingens hålls årsmötet samt lördagens bankett.

Mer information, anmälan samt preliminärt program finner ni löpande på Lidköping Brukshundklubb hemsida: <https://lidkopingbk.se/polishund-sm-2026/>

SM och tävlingsansvariga

Jessica Lenntun (SM-general) 0731-410 911

Jonas Björk (Gruppchef Polisens hundgrupp Skaraborg) 070-541 99 91

Varmt välkomna önskar Polisens Hundförarförbund och Lidköpings Brukshundklubb!

Skuggan pausar då husse behöver vila.

Bruno in action.

Man kan hitta på konstiga ställen.

Belöning och kärlek.

Wivikens Eleganta Egon.

Egon in action.

Spårvagnsmuseum.

Bruno.

Nelson.

Labbas 10 år.

Kallelse till PHF:s årsmöte 2026

Fredagen 18 september, i samband med Sommar SM

Fastställande av röstlängd – upprop av förbundsrådsledamöter

DAGORDNING

§1. Årsmötets öppnande	§10. Fastställande av budget
§2. Val av årsmötesordförande
(sittande enligt stadgarna)	§11. Fastställande av medlemsavgift
§3. Val av årsmötessekreterare	§12. Stadgeenliga val:
a/ Val av ordförande 1 år
b/ Val av kassör 2 år
c/ Val av ledamot 2 år (tillika vice ordförande)
d/ Val av suppleant 2 år
e/ Val av revisorer 1 år
f/ Val av revisorsuppleanter 1 år
§4. Fråga om årsmötets behöriga utlysning	§13. Behandling av motioner
§5. Fastställande av dagordning (stadgeenlig)	§14. Årsmötets avslutande
§6. Val av 2 justeringsmän tillika rösträknare	<i>Efter mötet blir det information från
polishundtjänsten.</i>
§7. Årsberättelsen	
§8. Revisionsberättelsen	
§9. Fråga om ansvarsfrihet för den tid
revisionen omfattar	